

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

Št. 43

V Gorici, v sredo 9. junija 1926.

Leto IX

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcijski
»GORISKE STRAŽE«.
Tisk Katoliške tiskarne
v Gorici, Riva Piazzata
št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —
Telef. int. št. 308.

Važna naloga.

Brez samohvale lahko s ponosom zapišemo: med nami goriškimi Slovenci je nepismenost (analfabetizem) skoro docela nepoznan pojav. Če preromate goriško okolico, solnčna Brda in vipavski raj ali če obiščete kršni Kras in naše v nebo ki peče Gore povsod se lahko prepričate o tem razveseljivem dejstvu. Poizvedujete lahko pri sivolasih mamicah in očetih, pri brhkkih dekletih in fantih, v ponosnih domovih ali v bornih kočah, a le težko najdete našega človeka, ki bi ne znal čitati in pisati. Brez dvoma gre v tem oziru prva zasluga našemu razvitemu šolstvu. Saj vendar ni skoro nobene, še tako zakotne in nedostopne vasice, v kateri bi ne imeli ljudske šole. Toda naše šolstvo bi ne bilo tako razvito, mreža šol, razpletena preko naše domačije, bi ne bila tako popolna, če bi v našem narodu ne živel zdravo hrepenenje, neutešljiva želja po izobrazbi. Kolikokrat in s kolikimi težavami so se morali večkrat boriti naši zavedni ljudje, zlasti po oddaljenih in zapuščenih vaseh, predno so prišli do lastne šole?

Ta nevnana težnja po čim širši in čim globokejši naobrazbi se razširja tudi v veselju, katerega ima večina našega šoli odraslega ljudstva do čtiva. Če pomislimo, da se mora naš človek po večini s trdim, trudopolnim delom na dokaj skopi zemlji boriti za svoj vsakdanji kruh, potem mora presenetiti ogromno število knjig in časopisov, ki gre vsako leto ven v deželo: na stotisoče jih je. In naši ljudje niso udobni uradniki in meščani, ki čitajo, da si preganjajo dolgi čas, temveč so trpini, ki si morajo čas za čitanje večkrat odtrgati od prepotrebne počitka. Njihova ljubezen do knjige in časopisja je zato res občudovanja vredna.

Kaj je naša in vseh dobromislečih naloga? To zdravo, krepko silo, ki tli v naših ljudeh in podžiga njihovo voljo po izpopolnitvi in razširitvi njihovega duševnega obzorja, moramo gojiti in jo podpirati, da se razgiblje in razmahne. Zavedati se namreč moramo, da vstrežemo s tem neki globoki notranji potrebi našega ljudstva ter da gradimo s tem granitne temelje za naš narodni obstanek. Samo izobražen, kulturno visoko razvit narod bo v težkih prilikah vztrajal in se ohranil.

Kako naj to dosežemo?

Rekli smo, da je veselje do čitanja med našim ljudstvom zelo poglobljeno in vdomačeno. V najskromnejši naši koči dobite knjige in časopise. Skrbeti pa moramo mi vsi, ki ljubimo svojo drago domačijo, da to veselje ne bo splahnilo.

Najprvo je treba vzdržati tiste zanikrže, ki menijo, da je čitanje knjige ali časopisa zguba časa. Po-vedati moramo prav odkrito, da v tem pogledu zlasti mnogi fantje težko greše. Popivanje, ples, kvar-tanje in še marsikaj drugega jim je veliko bližje kot dobra knjiga. Po-udariti moramo brez ovinkov, da so v tem oziru dekleta večinoma veliko naprednejša in zavednejša. Fantje in moške ne dajte se osramotiti! Čujte klic velikega časa in zavejte se, da bomo ohranili našo domačijo krepko in neomajno samo tedaj, če bomo gospodarsko, politično in strokovno dobro podkovani!

V drugi vrsti je treba presaditi ljubezen do omike v srca narašča-joče mladine. Očetje in matere, tu

je obširno polje za vaše delo. Poznamo vašo preizkušeno značajnost in čutimo vašo iskreno, plemenito ljubezen do rodne grude. Skrbite zato, da bo v vaši hiši vedno na razpolago poučna in tudi zabavna

Kaj se godi po svetu

Nastopa poletje. Poslanske zbor-nice in ministri že odhajajo na po-čitnice in ugibljejo, katere toplice bi bolj izlečile in pozdravile razne po-litične protine in krče.

Zato se občuti danes v političnem življenju povsod majhna pavza.

Poljaki so si uredili svojo revolu-cijo. Portugalci so jo tudi doigrali. Francoz in Španec sta še vsa vesela, ker se je Abd-el-Krim udal. An-gleži, ki se navadno hladnokrvno za-drži, ima še skoraj največ opravka. Rudarji se niso še pomirili. V kolo-nijah tudi ni vse prav zadovoljno. Države Malega sporazuma se zbe-rejo te dni na divnem slovenskem Bledu in bodo presodile v mirni senci našega Triglava svoj položaj.

Majhen oddih si voščijo tudi dr-žavniki velikih držav, ki so se zbrali v ponedeljek v Ženevi k 40. seji na-čelstva Društva narodov.

Slaba znamenja.

V ljubko Ženevo so pripotovali že znani državniki, ki jih vi pazni bravci naših političnih pregledov že poznate. Briand, francoski mini-strski predsednik, morda najboljši govornik vseh današnjih državni-kov, se je že v Parizu pozdravil s svojim angleškim tovarišem Cham-berlainom, ki zvito gleda izza svo-jega monoklja, katerega menda še v spanju ne odloži. Elegantni Mus-solinijev zastopnik Scialoja je tre-tji v tej družbi, četrti pa japonski grof Ishii, ki ga evropski državniki postavijo običajno za predsednika takih komisij, kjer se navadno kre-gajo; menda zato, ker je ubogi Ja-ponec o evropskih spletkah še ma-lo poučen. Od državnikov, ki še ne smejo tako oblastno nastopati kot našteji, so: Čeh Beneš, ki mu vsi pri-znavajo veliko mero brihtnosti in državniških sposobnosti, za Belgijo Vandervelde, Šved Sjeborg, špan-ski poslanik Querebule in zastopnik Uruguaya, majhne južno ameriške republike, doktor Guani, ki bo se-jam tudi predsedoval. Malo čudno so se pogledali gospodje diplomati, ko niso opazili pri svojem prvem sestanku niti zastopnika Brazilije niti Špancev. Namesto tega Quino-nesa de Leona, španskega poslani-ka pri papežu in najboljšega špan-skega diplomata se je prikazal španski poslanik v Bernu Querbu-les; braziljski zastopnik Mello Franco pa niti namestnika ni poslal.

Oba diplomata oziroma obe drža-vi Španija in Brazilija hočeta s tem pokazati, da jima ni dosti mari Dru-štvo narodov, ker jima noče, se-veda vsled nemških zahtev, dovoliti stalnega sedeža v Društvu. Pri zadnjem zasedanju so Nemci s svo-jo trmo delali težave; kakor se ka-že bodo na jesen repotali pa še Španci in Brazilci. Res pravo Dru-štvo z discipliniranimi člani.

Stari lisjak.

V politiki je že tako, da tisti ne-kaj velja, ki ima ljudi za sabo. Tu-di v Ženevi se bolj spoštljivo od-

knjiga ter pošten časopis! Na ta na-čin bomo ohranili svoj rod na po-nosni višini, katero smo dosegli in bomo lako vedno z vedrim čelom stopili v tekmovanje z drugimi narodi.

In kar je najpoglavitejše: za-vednemu, izobraženemu, zdravemu narodu se vedno bodočnost smeje.

krijejo tistemu, ki vživa doma u-gled in zaslonbo pri strankah. Tak moč je danes francoski ministrski predsednik Aristide Briand. Nje-govi nasprotniki so mislili, da je že na tleh, pa se je spet dvignil še bolj krepak kot preje. Frank je lezel zmeraj bolj dol. S sabo v prepad je vlekel tudi Brianda in njegovo vla-do. Na londonski in newyorški borzi so se zakleli proti franku. Pa se je Briand izmuznil, frank se je nekoliko popravil in spet rase. To-da spet se je zasmejalo njegovim nasprotnikom, ko je Abd-el-Krim ghal francoske polke v morie in od-bil francoske mirovne ponudbe v Udjidi. Pa menda je Briand rojen prav pod srečno zvezdo. Socialistič-na stranka je na svojem glavnem zborovanju v Clermont-Ferrandu odrekla vladi vsako podporo. V tem hipu je prišel z maroškega bojišča glas o francoski zmagi. Briand je spet bil na konju. V zbornici je s svojim sijajnim govorniškim darom pridobil poslance na svojo stran in si izvojeval zaupnico. Krmilo je spet trdno v njegovih rokah. Vsaj čez poletje. Ni pa še gotovo, da ne bodo jesenski finančni viharji spet zlomili Briandovega krmila. Pa saj je stari lisjak rojen pod srečno zvezdo...

Diplomat z monokliem.

Ni sicer lisjak kot Briand, pa je le čistokrven diplomat ta Chamber-lain kot vsak Anglež. Za enkrat pa ne nosi v žepu kot Briand zaupnice večine poslancev. V zadnjem spo-ru z rudarji je Chamberlain kazal precej protidelaško lice. Zato je zgubil nekaj svojih simpatij pri veliki angleški Delavski stranki (Labour Party). Pa da bi le to bilo. Sovjetska Rusija se je odločno po-stavila na stran stavkajočih delav-cev; poslala jim je tudi izdatno de-narno podporo. Baš med stavko je pa hodila po Rusiji skupina angle-

ških poslancev in politikov, ki so proučevali razvoj Rusije. Ko so prišli domov na Angleško, so sedli za mizo in pisali ministrskemu pred-sedniku, naj Anglija brž naveže tr-govinske zveze z Rusijo, če noče, da jo vse druge države prehitijo. Pa ga imaš spaka, si je brčkone mislil Chamberlain, zastran premo-garskih kapitalistov smo se zamerili Rusu, ki nam lahko v naših azijskih kolonijah razpiha mrzel plamen. Kakor kaže si bo praktični Anglež premislil in raje udaril v rusko des-nico, saj kupčija bo dobra.

Dobro za Chamberlaina je le to, da sta se oba voditelja liberalne stranke lord Oxford (Asquith) in Lloyd George sprijela za žive in mrtve. Liberalna stranka, ki je to-liko desetletij vodila angleško zgo-dovino, se bo najbrže razdelila na tri skupine.

Za diplomata z monokliem bo to ravno prav. Čim bolj razdeljen nasprotnik, tem lažje ga stre.

Pod maršalovo palico.

To pot ne bo v Ženevi tudi grofa Skrzynskega, ki je navadno zastop-al Poljake. Pilsudski jeva revolu-cija se je posrečila. Prišla je nova vlada. Na čelu poljske republike je danes učeni profesor kemije Igna-cij Moscicki, ki do danes ni dosti dal na politiko, ministrstvo pa vodi profesor Bartel, ki tudi ni še izku-šen v vladanju. Zato pa bo brkati maršal Pilsudski krepko vihtel svo-jo maršalsko palico in bo on dejan-sko vodil republiko, čeprav je le vojni minister.

Ni pa še vse tako gladko kot bi kdo menil. Socialisti, dozda trdni pod-porniki Pilsudskega, se nekam ku-jajo. Nevarnost je, da se bo mora-la Bartelova vlada nasloniti na des-nico. In to bo polagoma privedlo do diktature na Poljskem. Tedaj bo pa maršal vihtel zopet sabljo kot njegov tovariš Pangalos ali Primo de Rivera.

Tako vidimo, da se suče Evropa danes po žvenketu vojaških sabelj. Parlamentarizem je padel, o ljud-skem soodločevanju v državnih po-slih ni govora.

Politika teče tako kot želijo razni maršali in generali, ki imajo ostro brušene sablje. Gotovo je, da že-nevska zborovanja, pa naj še tako lepo začenjajo, ne bodo vrnila sve-tu dvoje svetlih biserov, ki ju je svet zapravil. Ta dva sta: pravica in poštenje...

DNEVNE VESTI.

Zopet pred sodniki.

Za danes poročamo samo na kratko: V zadnji številki smo pove-dali, da so nam oblastva zaplenila obe številki od pretekega tedna zaradi uvodnika, ki se je bavil z Be-sednjakovim govorom v poslanski zbornici. Danes moramo povedati še več. Državno pravdnništvo je dvig-nilo obtožbo proti našemu že toliko-krat preizkušnemu Poldeu Kem-perlu zaradi istega članka. Dolži ga, da vsebuje članek vžiganje sovraštva med socialnimi razredi. In tako je Kemperle stal pred sodniki že v ponedeljek popoldne. Komaj prej-šnji dan ga je pa dohitel sodnijski odlok. Kemperlov zagovornik je pri prvi obravnavi zahteval po zakonu nekaj dni odloga, da zbere dokazilni material za nedolžnost našega ured-nika. Sodni dvor je zagovornikovi zahtevi ugodil in je določil, da se bo

obravnavala vršila prihodnji ponde-ljek.

Vsi prijatelji in znanci, in prepri-čani smo, da govorimo iz srca vsega našega ljudstva, če rečemo, da hite sedaj vse naše želje h predstavniku naše boriteljice »Gor. Straže« želeč mu, naj se izkaže neosnovanost proti njemu naperjene tožbe.

Osebna vest.

G. živinozdravnik Josip Stember-ger, naš rojak doma iz Goč pri Vi-pavi, je imenovan za živinozdravni-ka v Cerknem. Nastopil je službo 30. maja. Želimo mu obilo plodo-snega dela.

Obvestilo.

Zadruga po vojni poškodovanih cerkva naznanja, da je pooblastila č. g. Angelja Čargo, vpok. vikarja v Sovodnjah, p. Merna, naj izterja vse njene terjatve, ter uredi njene

denarne obveznosti. Članice-zadruge so torej vabljene, da v lastno korist *nemudoma poravnajo* svojo dolžnost naproti zadruzi, sicer bodo imele vedno večje stroške.

Náčelstvo

Vizumi.

Kdor si hoče ogledati letošnji ljubljanski velesejem, naj se zgleda na Kornju v Draščekovi hiši, drugo nadstropje na desno. Tam se prevzame skrb za jugoslovanski potni vizum in tam se dobi tudi velesejmska izkaznica, ki opravičuje za 30% popust na italijanskih in 50% popust na jugoslovanskih železnicah. Jugoslovanski vizum stane 10 lir, izkaznica za velesejem 15 lir.

Za klobuk si vtaknite.

Ivan Cankar je takole označil slovaški (edinjaški) malomeščanski liberalizem:

»Takrat (1890-1899) se je prelivalo po Slovenskem tisto vzdihujoče slogaštvo, ki je pogazilo v našem malomeščanstvu še ono malo samozavesti, kar je je že kdaj bilo, in ki je že tako jetični slov. liberalizem spravilo čisto na berglje. Bil sem mlad. Omeleto pa obraita mlad človek samo na krožniku. v politiki nikakor ne.« (Družinski koledar l. 1913.).

Res prava omeleta se cvre v Trstu. Hočejo pobijati nekega fašista Nina Petrisa, pa se jim omeleta zasmodi in začno pljuvati v uvodniku po Slovencih, »Malem listu« in po vseh, ki nečejo držati stolčka Wilfanu in Slaviku.

SLOVESNA TRIDNEVNICA
na čast presv. Srcu Jezusovemu

v cerkvi sv. Ivana v Gorici v dneh
od 10. do 13. junija.

V četrtek dne 10. junija ob 8. uri zvečer uvodni govor: »Povabilo Srca Jezusovega«. Govori veleč. g. Leopold Cigoj. Po govoru ura molitve z blagoslovom.

V petek ob 5. uri zjutraj sv. maša pred Najsvetejšim in govor: »Pomen praznika presv. Srca Jezusovega«. Govori veleč. g. Ivan Rešič.

Zvečer ob 8. uri govori veleč. g. dr. Mirko Brumat o predmetu: »Možje in mladeniči v službi presv. Srca Jezusovega«. Ura molitve z blagoslovom.

V soboto pri sv. maši ob 5. uri zjutraj govori zopet veleč. g. dr. Mirko Brumat o »Ljubezni Srcu Jezusovega, ki ni ljubljeno«.

Zvečer ob 8. uri pa veleč. g. prof. Filip Terčelj o predmetu: »Presv. Srce Jezusovo in kršč. družina«.

V nedeljo ob 5. uri zjutraj sv. maša s skupnim sv. obhajilom in z

nagovorom: »Evharistična vzgoja«. Govori veleč. g. Leopold Cigoj.

Popoldne ob 4. uri sklepni govor: »Velika obljuba presv. Srca Jezusovega«. Govori veleč. g. misijonar Ivan Zdravlič. Nato pete litanije presv. Srca Jezusovega z zahvalno pesmijo in blagoslovom.

Goriški verniki udeležite se te pobožnosti v najobilnejšem številu in porabite ugodno priliko na sprejem sv. zakramentov. Vsak dan vam bosta v cerkvi sv. Ivana na razpolago dva spovednika, v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj tudi veleč. g. misijonar Zdravlič. Sobota zvečer je odločena za spoved za moške in zato imajo ta večer moški vso prednost pri spovednicah. Priidite!

Vodstvo Apostolstva molitve.

Sprejemni izpiti
na goriških srednjih šolah.

Dijaki, ki nameravajo polagati v juliju sprejemni izpit za 1. razred gimnazije, tehničnega zavoda (realke), učiteljske ali komplementarne šole, morajo vložiti do 15. junija t. l. na ravnateljstvo šole prošnjo na kolkovanem papirju za 2 L, podpisano od očeta, oz. njegovega postavnega namestnika.

Prošnji je treba priložiti sledeče listine:

1. Krstni list (pravilno kolkovan);
2. Spričevalo o osebni istovetnosti s sliko (certificato d'identità personale), ki ga izda županstvo;
3. zadnje šolsko spričevalo;
4. spričevalo o cepljenju koz;
5. potrdilo o vplačani pristojbini 60 L za sprejemni izpit.

To pristojbino za sprejemni izpit morajo po najnovejšem zakonu plačati vsi dijaki brez razlike narodnosti. Oproščeni so samo vojne sirote in sinovi vojnih pohablencev, ki morajo predložiti tozadevno potrdilo županstva; le-ti so oproščeni tudi kolkovanja prošnje in drugih goriških označenih listin.

Sprejemni izpiti pričnejo na vseh šolah dne 1. julija.

Grozna nesreča.

V provinci Bologna pri delu v predoru Lagaro je zaposlenih tudi precej naših domačinov iz Banjšic, Kanalskega in od drugod. V noči na 30. maja je v predoru nenadoma eksplodiral podzemski plin. Silni pritisk eksplozije je vrzel našega rojaka Alojzija Uršiča iz Banjšic, 46 l. starega, tako močno ob tramovje, da je na mestu obležal mrtev. Težko ranjen je še Jožef Pertout iz Banjšic, lahko ranjena pa Kafol iz Banjšic in Gorjup Ivan iz Avč pri Kanalu. Pogreb rajnega Uršiča se je vršil 1. junija popoldne ob veliki

vdeležbi vseh rojakov, uradnikov in delavcev. Šest vencev so nosili za krsto; prvi je bil venec rojakov s slovenskim napisom, ki ga je dovolil tajnik sindikata.

Zahvaljujejo se vodstvu podjetja in vsem, ki so spremljali rajnega na zadnji poti sorodniki in rojaki: Uršič Rudolf, Uršič Štefanija, Pertout Jožef, Pertout Rozina, Zbogar Jožef, Kafol Stanislav, Cargo Stefan, Četrežnik Štefan iz Banjšic, Vuga Jožef iz Kanala, Baudaž Franc iz Kala, Zabor Andrej in Alojz iz Levpe, Brezavšek Leopold, Gorjup Iv., Jermol Andrej, Jermol Anton, Maždon Štefan, Bizjak Štefan, Bizjak Valentin, Kovačič Alojz, Suligoj Tomaž, Križnič Miha iz Avč, Štruškelj Valentin in Ivanka, Murovec Ferdinand iz Loma, Spik Franc iz Cerkena, Šen Leopold iz Otlice in Komac Anton iz Soče.

Dragemu rojaku naj bo lahka daljna zemljica!

JUSARJEM!

V »Gazz. Uff.« od 5. t. m. št. 129 je objavljen odlok od 2. maja t. l. št. 896, ki podaljšuje rok za prijavo skupinskih pravic na tujih zemljiščih za eno leto. Skupinske pravice (juse) je treba tedaj prijaviti do 6. VI. 27.

Zahvala.

Splošno slovensko žensko društvo v Gorici si šteje v prijetno dolžnost, javno se zahvaliti vsem, ki so sodelovali pri društveni prireditvi »Sneguljka« in pripomogli k dobremu uspehu.

Smrt kosi...

Iz Tomaja nam pišejo:

V četrtek zvečer 11. maja je umrl doma pri starših previden s sv. zakramenti g. Srečko Kosovel, znani mladi pesnik in pisatelj, dijak ljubljanskega vseučilišča. Preveliki duševni naporji so mu oslabili zdravje. Legar in vnetje možganskih mren sta ga spravila v prezgodnji grob.

Veličastni pogreb se je vršil ob številni vdeležbi ljudstva, zlasti iz obraženstva. Posebno močno so bili zastopani ljubljanski visokošolci in njegovi prijatelji. Dokaz njegove splošne priljubljenosti je bilo obilo vencev in cvetja posebno od to-majske mladine. Krsto so nosili njegovi tovariši visokošolci, v spremstvu njegovih domačih ljudskošolskih tovarišev. Domači moški zbor mu je pod vodstvom č. g. župnika zapel par v srce segajočih nagrobnic.

Ob odprtem grobu sta se poslovila v imenu visokošolcev tovariša I. Tozon in B. Kreft, v imenu doma-

čega društva pa M. Šonc. Proslavljali so njegovo plemenito duševnost, požrtvovalnost in globoko ljubezen do svojega ljudstva. Po kojni Srečko je bil pesnik mislec. Bil je že po naravi obdaren s plemenitostjo in ljubeznivostjo. Temu se je pridružil tekom študij mlad ognjen idealizem in požrtvovalnost do svojega ljudstva. Dasi si je moral sam služiti svoj kruh s poučevanjem drugih, je vendar našel še časa za pesnikovanje in pisateljevanje. O počitnicah je deloval pri dramatikah na domačem odru. Z Gregorčičevimi deklamacijami nas je pa kar očaral.

Preljubi naš Srečko, počivaj sladko po življenju polnem trpljenja in prevar. Upamo, da je Tvoja duša dosegla popolno uteho, po kateri je na svetu zastonj hrepnela. Bodi nam s svojim idealizmom in požrtvovalnostjo vzor! M. Š.

Ali v Bosno??

Danes priobčujemo dopis iz Bosne ki nam ga je poslal g. Štrekelj, bivši ravnatelj kmetijske šole kot pojasnilo na naš zadnji članek o izseljevanju v Bosno. Članek je zelo poučen, ker nam osvetli bosanske razmere, v katere sili toliko naših dobrih kmetovalcev, ki jih rodna gruda še lahko preredi. Ne rečemo, da je ta ali oni prisiljen v svet za kruhom, a prav je pripomenjeno v članku, da tudi v Bosni ne lete pečeni golobje v usta. Samo v toliko je treba vpoštevati: raje kot greš kam v daljni svet, poišči si po možnosti, izseljeni Pirmorec, kruha med brati. Le toliko in nič več! Toda zopet in zopet trdimo in pravimo: zemlja, ki te je rodila, naj ti bo najbolj mila, ne le ko si v obilici, marveč tudi takrat, ko ti ne reže de-belega kruha. Znani so nam slučajji, da so šli nekateri naši Vipavci v Bosno, pa so tam padli v roke brezvestnim rojakom (!), ki so jih oskubili. Plačali so za zemljišče tudi po 7000 dinarjev, pa je bil hektar vreden le 1000. Kakih 6 družin je tako prišlo ob vse. Neki Uršič iz Slapa je, kakor se sliši, od žalosti, ker je vse izgubil, umrl. Zato le previdnost in le v skrajni potrebi z rodne grude!

Izvozni trg.

Včeraj je bilo na trgu preko 7 kvintalov črešenj Cena jim je zelo padla. Šle so po 1.90. Šparglji, bilo jih je 15 kvintalov, so imeli ceno 2.20. Graha je bilo 100 kvintalov. Cena je nizka, po 0.90. Krompirja so pripeljali 30 kvintalov po 0.70. Za fine želodčice in debele mošnjičke je bilo 20 kg stročjega fižola po 5 lir, ribezelj, jagode in par ki-logramov hrušk po 4 lire.

VACLAV BENEŠ - TŘEBIZKY

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

V Roztoškem gradu so se oglasile Rozhudove dunde; toda bile so bodisi polomljene ali pa je dudašu pohajala sapa. Zaccvilile so dvakrat, trikrat, utihnile in potem zopet začele, da je kar po ušesih brnelo. Rozhuda pa je gledal na vse strani, kakor da bogve kaj išče.

Gospod David Boryne je bil danes ves izpremenjen. Na zgubančem obrazu sam smeh, roki si je mel drugo ob drugo, tudi oči so se mu jasno svetile; samo korak ga je kazil, ker se je vedno opotekal.

Saj je bil pri njem na obisku gospod Zbynek Zajic iz Hazmburka.

(Hazmburk poznam tudi prav do bro, vsak kamen, vsako špranjo... Nekoč sem preživel tam vso zimo. To je bilo proti koncu trideset letne vojne. Tudi v Budinju mi je znana vsaka streha. Vem marsikaj — marsikaj.)

Gospod Zajic je potreboval takrat velike vsote denarja. Ko bi bil Kutnogorski rudnik rodil samo zla-

to brez rude, bi bil vse porabil. Gospoda Zbynka moremo prištevati k tistim dobrim češkim dušam, ki so se dale vsakomur odirati.

»Štiri tisoč lahko posodim, gospod!«

Gospod David Boryne je izgovoril te besede z največjo premišljenostjo in je še na prste štel, ali bo njegova zaloga zadostovala za tako veliko vsoto.

»Pokusi, gospod! — Vendar ne boš odklonil mojega gostoljublja!«

Gospod Zbynek je vzel leseno, starodavno čašo v roko, toda samo zmocni si je ustnice s trtnim sokom. Bolj so ga zanimala lepe rezbe na zunanji strani čaše, saj je bila na las natanko taka, kakršno je rabilo kraljevsko mesto Melnik, kadar so podajali vladarju častni napitek.

»Dragoceno delo!« je dejal gospod Zbynek ter si ogledoval čašo od vseh strani.

»Po mojih prednikih!« je pojasnjeval gospod Boryne, čeprav jo je v resnici kupil na javni dražbi za nekoliko grošev.

»Drugače bi jo hotel imeti!«

»Kljub temu ti morem postreči, gospod.«

»Ceno določi, kakršno hočeš!«

»Če rečem, gospod, da ti tole ča-

šo podarim v dokaz svojega spoštovanja, menda mi ne boš odklonil mojega daru!«

»Povrnem ti na drug način!«

»Kakor sem rekel: štiri tisoč!«

»Zadostovalo bi mi komaj osem! — Toda zadovoljil bi se s šestimi!«

»Šest... šest...«

Gospod David je vstal, si položil prst na čelo in premišljeval.

»Dosti opravka, preden toliko poiščem; toda potrudil se bom... Samo malo potrpi.«

Domači gospod je odšel v sobo, kjer so stali njegovi maliki na neko-likaterih oltarjih, čeprav varno zaklenjeni. V naglici je pozabil zaloputniti z železom obita vrata in ni videl, da opazuje vsako njegovo kretnjo visok, zelo star mož, ki je čepel v kotu, kjer je bilo celo pribelem dnevu temno, kaj šele ob mračnem vremenu, ki je trajalo danes od rana do večera, kakor da je za meglami solnce popolnoma ugasnilo.

Mož, ki se je neopaženo priplazil v prvo nadstropje in se je skrival, je bil dudaš Rozhuda; šele ko se je gospod David zopet vrnil k svojemu gostu, se je dvignil, da ga ni bilo slišati, potem pa se je zopet oziral naokoli, kakor da hoče s svojim bis-

trim očesom prodreti skozi seženi debele stene.

Gospod David je med tem gledal čez reko proti Klecanom. Na tem gradu niso hrepneli po zlatotvorni umetnosti. Rastla jim je pšenica, boljša nego čisto zlato. Tu je zorel ječmen, da so ga kupovali za slad v daljne kraje, in po tukajšnjem ovsu so bili baže konji tako živi in razposajeni, da so jim ga morali pokladati po peščicah. Toda zopet se je vse razkotalilo na drug način. Naj bo že tako ali tako, vselej je slaba, če je na rokah četrto prstov namesto dveh in namesto osmih prstov šest najst.

»Šest jih že skoro imam; druge pa preskrbim čim prej!«

Boryne je zopet mencal eno roko v drugi.

»Kar posluži si, gospod! — Izvrsten trtn sok! — In star! Imam ga že več let!«

Domači gospod pa si sam ni nalil, češ da bi škodilo njegovemu zdravju. Živeti mora kar najskromneje, zlasti v teh letih.

»Zelo hvaležen ti bom... Zadolžnica se bo glasila na Budinsko grajščino. — In kdaj bo vsota plačljiva?«

»Blagovolji si sam določiti rok!«

Prav ima.

V Ženevo so prišli skupaj odposlanci raznih držav, da se pripravijo na boj proti opiju. Opij je strjen sok makovega cveta, ki ga zlasti na Kitajskem in v Indiji strastno kade.

Ta kulturni strup pa uvažajo na Kitajsko posebno Angleži, ker jim — nese milijone.

In se je zgodilo v Ženevi, da je angleški zastopnik udaril po mizi in obdolžil Kitajce, da tihotapijo opij v škodo Angležev. To je pa kaj močeno razgrela kitajskega odposlanca Čas-Hsing-Sua, ki je krepko odvrnil Angležu, da Anglija zastruplja iz pohlepa po dobičku ves svet z opijem in kokainom. Tu se pa skuša pod krinko človekoljubnosti polastiti vse svetovne trgovine z opijem. Kitajska bo tudi razdrla vse mednarodne zveze, če jo bodo Evropejci še izžemali. Anglež je na vse to molčal. Hud gospod ta Čas-Hsing-Sua, toda povedal je krepko resnico.

Nettunske pogodbe.

Nettunske pogodbe med Jugoslavijo in Italijo še sedaj niso odobrene od belgrajskega parlamenta. »Piccolo« pravi, da je vse opozicijsko časopisje v Jugoslaviji proti tem pogodbam, ki niso za državo koristne. Vendar upa, da bodo radikali in radičevci še ta teden pogodbe odobrili.

V Chicago.

Letos se bo tam, kakor je že znano, vršil eden največjih evharističnih shodov, kar jih je kdaj bilo. Na pravljenih je za v Chicago, kjer živi dosti slovenskih izseljencev, skoro 2 milijona romarjev. Za prenočišča so posebej zgradili kar celo mesto lesenih lop. Na evharistični shod se je že odpeljalo tudi precej Slovencev iz Jugoslavije. Vodi jih ljubljanski knezoškof Jeglič, kateremu pripravljajo ameriški Slovenci slovesen sprejem.

Kaj je novega na deželi?

Vrtojba.

(Poroka). Dne 2. t. m. je naš deški krožek zopet spremljal k poročnemu oltarju drago sestro Avgusto Gorkič, ki se je poročila z g. Avgustom Faganelom. Že par dni prej smo ji priredile lep poslovilni večer. — Vsem nam je še jasno pred očmi živ vzgled njene pridnosti in požrtvovalnosti kot odbojnice v naši mladi organizaciji. Označiti jo moramo nadalje kot najbolj vneto cerkveno pevko, ki ni opustila nobene nedelje, da ne bi s svojim čistim sopranom povzdignila slave božje. Želele bi še mnogo takih v svoji sredini! — Na dan njene poroke so ji med sv. mašo kot zadnji pozdrav prepevale sočlanice in Marijine družbenice do solz ganljive pesmice in nato z njo vred pristopile k angelski mizi. O stala nam bo vsem v blagem spominu. — Nepozabnemu mlademu paru želimo sosedne obilo sreče in še mnogo let neomajne zakonske ljubezni!

Volčjadraga.

Zelo žalostno je, da se nekatera naša dekleta vlačijo po noči okrog z ne vemo kakšnimi ljudmi. Ali starši res nimajo več nobene bese? Lepo je bilo tudi na binkošti, ko so pela nekatera vinska dekleta kot stari fantje.

Zavedni mladeniči.

Slap ob Idriji.

V nedeljo dne 13. t. m. bo gostovalo tu pri nas v prostorih g. Vočiča Kat. slov. izobraž. društvo iz Solkana s krasno igro »Genovefa«, ki je po povesti z istim imenom zelo znana — V Solkanu so jo pred kratkim vprizorili dvakrat z velikim uspehom. — Vsi katerim je na srcu razvitek krščanske prosvete, posetite to velezanimivo igro v največjem številu. Nasvidenje v nedeljo!

Dr. T.

Cvetja cvetki na grob...

(pok. Zalki Medvešček v slovo.)

Odločeni so rozi kratki dnovi... Ko je v deželo priskakljala lahko krila Vesna v najbujnejši prelesti; ko je pomlajena narava zapela visoko pesem o življenju; ko je božanski slavček zagostolel najdivnejše melodije — tedaj si odhitela v krajevno čarobnih sanj, visokih idealov, popolne veličine...

V knjigi neizbežne usode je bilo že zdavnaj zapisano, da nas zapustiš v dobi, ko si po njej hrepenela z neodoljivo silo svoje mladosti — ob zatonu majnika si odplavala v trajno pomlad, da tamkaj zacveteš na veke... Le-ta edina želja se Ti je izpolnila...

Trdo, neizprosno geslo Tvoje! Zakaj razblinile so se Tvoje i najskromnejše nade, gojene v trenutkih bojne vihere in odšla je večina onih, ki si jih vzljubila z vsem žarom svoje kristalnočiste ljubavi...

Omagovale so telesne sile, a duh ni klonil! Ko so daleč tam nekje v gaju ob razsajanju groma zamrl slavlček poslednji zvoki tožne uspevanke, so Te božanski krilatci presneli v rajske vrtove...

Najvišjim vrlinam, blaga Zalka, ki so dičile Tvojo mučeniško prikazen, si ostala zvesta do zadnjega diha — kelih trpkega pelina si junaske izpraznila do dna...

Tvoj blaženi smehljaj še v veličastvu smrti, nepozabna nam tovarišica izza mladostnih let, poveljuje Tvojo zmago nad življenjem in smrtjo, žar biserov Tvojih čudovitih kreposti obseva pota naših nedoglednih ciljev liki najsvetlejša zvezda na nebu...

A smrti ni — v zamajanih vrstah naših preizkušenih borcev je Tvoj spomenik zrastel do nepojmljivih višav in Tvoj žrtvenik ne ostane osamljen med nami...

Kanalski Vrh.

Dne 31. maja se je poročil Bucik Alojzij iz Kanalskega Vrha, z Bucik Veroniko, ki je bila cerkvena pevka in članica našega prosvetnega društva iz Banjšic. Želimo jima obilo sreče in veselja. Ob enem se jima zahvaljujemo za dar, ki sta ga nam darovala.

Gorenje polje.

(Smrtna kosa). Na Skalah pri Gorenjopolju je umrl preteklo nedeljo 25-letni Antonin Medvešček. Hiral je že več časa na pljučni bolezen, katero si je nakopal pri vojaških. Pogreb se je vršil dne 7. t. m. ob obilni udeležbi. N. v m. p.

Gore nad Idrijo.

V nedeljo dne 13. ob 3. uri popoldne priredi tukajšnja mladina kmečko žaloigro v treh dejanjih »Užitkarji«, spisal Alojzij Remec. Igra vsebuje mnogo dobrega in poučljivega za kmečke ljudi. Zato v nedeljo vsi na Gore!

Kal nad Kanalom.

Kakšen je gospodarski položaj naše duhovnije? Kal leži 700 m nad morjem. Eden naših glavnih pridelkov je repa. Ajde se seje neznatna množina in še ta rodi zelo slabo; kvarita jo mraz in veter. Zato naj se resno misli na pogozdovanje. Letos se je v tem oziru precej storilo. Naročenih je bilo 40.000 gozdnih sadik; zahvala gre g. učitelju. — Kakor povsod tudi pri nas davki vedno bolj naraščajo. Naša občina ima 60.000 L. bolniškega dolga, katerega mora plačati v 5 letih. Niso šale, ako pomislimo na žalostni gospodarski položaj. — Letine so vedno slabše. Tudi letos ne kaže prida. Vsled vednega deževja se je zaredilo veliko poljev, ki so napravili veliko škodo na krompirju, fižolu in žitu. Glavni vir dohodkov je živinoreja, katera pa tudi ne do naša tistih dohodkov kakor jih je prej, ker je cena živini zelo padla

in je tudi maslo poceni. Za 1 kg. kozarzne moke je treba masla od 3 l. mleka. Spoznali smo, da na ta način ne bomo izhajali, zato smo po za slugi vrlega g. učitelja Bratuža ustanovili mlekarsko zadrugo. Živnorejci vpišimo se vsi v zadrugo, da si zagotovimo obstanek na domači zemlji.

Smast pri Kobaridu.

Prosvetno društvo v Smastih u- prizori v nedeljo dne 13. t. m. svojo pomladansko veselico, z bogatim sporedom. Vprizorili bomo E. Ganslovo dramo »Sin«, zraven je več pevskih točk in deklamacij. Vabljeni so vsa sosedna društva.

Bukovo.

Tukajšnje Gospodarsko bralno društvo priredi v nedeljo dne 13. t. m. točno ob 2½. uri popoldne v prostorih g. A. Čelika št. 12. javno veselico Na sporedu je poleg pevskih točk drama »Mlinar in njegova hči«. Po predstavi bo prosta zabava in šaljiva pošta. Vabimo najvljudneje vsa bratska društva in prijatelje lepe zabave, da se vdeležite naše prireditve.

Trenta.

(Smrt v planinah). Dne 24. maja so našli ob Soči »pod Vrščem« mrtvo truplo Ivana Berginca, po domače »Štruklja« iz Trente 36. Manjkal je že več dni. Oblastva domnevajo, da se je izvršil zločin, a ni do danes nobene jasnosti. Zaprli so par oseb. O uspehu preiskave bomo poročali.

Pokojni je bil eden največjih plezalcev v Trenti. Menda ni bilo stene, da bi je on ne bil premagal. Sam se je včasih pohvalil, da si upa skozi steno, ki je niti gams ne zmore. L. 1908. je v družbi s Špikom in Paverjem rešil v Skrlatičnem pogorju drja Stojca iz Ljubljane, do katerega živ krst ni mogel. Naj v miru počiva!

Brestovica. (Velik roparski napad).

Se ni dolgo časa, ko smo poročali, da je Anton Krošelj iz Brestovice srečno prispel iz Amerike, kamor se je podal hitro po vojni, da bi si prislužil kaj dolarjev. Prihranil si je precej denarja, s katerim si je popravil hišo in se takoj potem poročil. Toda že na dan poroke se je počutil zelo slabega, vlegel se je in 8 dni pozneje umrl. Denar, katerega si je rajni prihranil, je oče prejšnji teden dvignil v neki slov. ameriški hranilnici. Stirje tiči roparji so to zavohali. Na dan sv. R. T. ponoči je deževalo in bliskalo in to uro so roparji porabili, da so svoj naklep izvršili. Okrog 11. ure ponoči so prišli na dvorišče hiše, ki je na samotni. V hiši sta spala samo oče in mati — oba priletla. Psiček se je v roparje zaganjal kolikor je bilo v njegovi moči — toda roparjev to nič ni motilo — nasprotno prav jim prišlo. Stari je prižgal luč, stopil na hodnik, da pogleda kaj je, a v tem hipu so roparji planili skozi vrata v spalnico, vrgli očeta na tla — dva izmed roparjev sta tiščala starega k tlom, tretji je tiščal mater, četrti je začel svoje delo. Očetu in materi so roparji tiščali usta zaprta z rokami in ko je oče enega izmed roparjev vjedel v roko ga je lopnil po zobeh, mu jih izbil in zamašil usta s travo, namočeno v smradljivi tekočini; oče se je tedaj onesvestil.

»Si že kaj našel« je vprašal eden med roparjev tistega, ki je iskal denar, in ta mu je odgovoril: »Imamo časa dovolj.« Slednjič se je roparju posrečilo iztakniti zaklad; bilo je 15.800 lir. Tedaj so jo roparji nemudoma odkurili in eden ie še pripomnil: »Il vecchio è morto« (stari je mrtev).

Vsi štirje roparji so bili namazani z globinom po obrazu: imeli so električne svetilnice in vsi so bili oboroženi z revolverji, s katerimi so venomer grozili.

Stara nesrečna zakonska pa sta ostala v nezvesti do jutraj: bila sta silno zdelana po obrazu, nogah

in hrbtu in imela sta edino tolažbo, da so jima roparji še živeti pustili.

»Oj ti nesrečna Amerika« je vzdihnil stari, ko je prišel k zvesti; najbrže je že kdo pred njim tako zdihoval in za njim bo morda še marsikateri zdihoval!

Pliskovica.

Naše »Prosvetno društvo« namestava prirediti dne 20. t. m. veliko javno veselico z jako bogatim in lepim sporedom, katerega že pravočasno objavi v listih. Sodelovalo bo pevsko in bralno društvo »Kraški Slavček« iz Kobjeglave in nekaj izbranih mandolinistov. Toliko v znanje in ravnanje sosednim bratskim društvom. — Odbor.

Socialni vestnik.

Iz Bosne. (V pojasnilo.)

V »Gor. Straži« z dne 26. maja je izšel članek, v katerem odgovarja g. inž. I. R. proti članku g. I. B. v »Edinosti«. G. inž. I. R. očita med drugim podpisane nekako, da svoje rojake, ki se mislijo naseliti v Bosno, varam in da mi gre pri tem le za mastni zaslužek.

Nisem še čital članka v »Edinosti« in ne vem, kaj je g. I. B. pisal, v zmoti pa je, če pravi, da vodim jaz oblastveno dovoljeno posredovalništvo za prodajo in nakup nepremičnin. Res pa je, da se obrača name vedno večje število mojih rojakov, ki bi se radi naselili v Bosni, bodisi da bi tu kupili kako posestvo, ali ga vzeli v zakup ali pa, da bi tu dobili službo. Tudi ponujalcev se vedno več oglašajo in gotovo jih imam v seznamu nad 300. Vse delo sem pa opravljal do sedaj brezplačno, zakar ni bilo potrebno seveda oblastvenega dovoljenja. Pa ne samo to! Vse rojake, ki so se name obrnili, sprejel sem kot goste, postregel sem jim kolikor sem mogel, dal jim po možnosti streho (nekaterim tudi nad mesec dni), razkazoval osebno razna posestva, uporabljal pri tem dostikrat svojo vprego, izgubljal pri tem dragoceni čas, posređoval pri sodniji, železnici, denarnih zavodih, izposloval naseljenikom naseljitveno dovoljenje, nikdo, z eno samo izjemo, pa ne more reči, da sem zato kaj zahteval, pa tudi ničesar dobil, izven par slučajev, ko se je hotel gost drugače revanžirati. Tudi od prodajalcev seveda ne morem zahtevati provizije in zato je nisem do sedaj tudi od nikogar dobil, razun v enem slučaju, ko mi je dal prodajalec za večdnevni trud in razne stroške, nekaj nagrade.

Težko mi je pisati o tem, toda obrekovanje inž. I. R., ki mi očita »mastne procenete«, me v to sili.

Nadalje se mi očita, da ne govorim čiste resnice. Kdor je že videl te kraje ali še bolj oni, ki tukaj biva, mi bo pritrdil, da je neresnično ono, kar g. inž. I. R. piše o tukajšnjih razmerah. O njih sem pisal jaz lansko leto v 24. št. »Goriške Straže« in vse kar sem pisal tedaj, vzdržujem v polni meri. Samo cene zemlji so zadnji čas močno padle.

Prepotoval sem vso Jugoslavijo, a reči moram, da so po moji sodbi najprikladnejši kraji za naselitev naših ljudi ravno v Bosni. Južna Srbija prihaja sedaj manj v poštev, ker se je najboljša zemlja tam že razdelila med druge. Čas za naselitev naših ljudi v one rodovitne kraje je bil l. 1919., ko nam je nudila vlada, da si zemljo po volji odbremo in nam je hotela tudi drugače pomagati. Sicer pa je Bosna lepša in bolj zdrava dežela z velikanskimi gozdovi. Tudi podnebje je tu našim ljudem bolj prikladno od macedonskega, kjer je poletje jako vroče in pogostoma tudi suho. V Banaluki bo poleti morda kaj bolj tople kot v Gorici, a pozimi morda za spoznanje bolj mrzlo. Ker pa ni tu mrzlih vetrov, je tudi zima prijetnejša od goriške. Samo to je slabo, da si moramo zemljo v Bosni šele kupiti, kar bi v Macedoniji ne bilo potrebno. (Konec prihodnjič.)

Pozdravi fantov-vojakov.

Slovenski fantje, ki služijo v Rimu, pošiljajo iskrene pozdrave staršem, bratom, sestram, prijateljem in našim dekletom posebno pa Goriški Straži, ki nam prinaša novice iz naših domačih krajev. Kejec Franc, Dol. Trebuša. Franetič Bernard, Polje nad Vipavo. Birska Jožef, Batuje. Kokošin Ivan. Drežnica pri Kobaridu. Nedoh Jožef, Dane pri Lokvi. Franetič Bernard, Knežak. Hrast Ivan, Boriana pri Kobaridu. Krivičič Peter, Oslie v Istri. Keš Peter, Knežak.

Slovenski fantje, ki služijo pri 77. pešpolku v Brešji (Brescia) pošiljajo najsrčnejše pozdrave staršem, bratom, sestram, fantom posebno pa našim dekletom.

Tuta Miheal, Zenina Ivan. Volarje pri Tolminu. Janeš Anton, Poljubi pri Tolminu. Duša Stanislav, Volče. Mavri Metod, Gorje pri Cerknem. Melinc Mihael, Dolje pri Tolminu. Černe Karel iz Hudajužne. Šauli Peter, Melinc, Sela pri Podmelcu.

Naša Brda in vse zavedne Brice pozdravljajo fantje pri 91. in 92. pešpolku v Turinu.

Mikulin Vencelj (Kozarno). Golop Angelo (Neblo). Prinčič Rajmund (Kozana). Reja Jožef (Kozana). Reja pl. Viljem (Kozana). Prinčič Leopold (Kozana). Markočič Franc (Krasno). Primožič Franc (Oslavje). Simčič Leopold (Kojško).

Slovenski fantje vojaki 91.ega pešpolka v Turinu, letnik 1906. pošiljamo najsrčnejše pozdrave vsem prosvetnim društvom, staršem bratom, sestram, vsem slovenskim fantom in dekletom, posebno pa Goriški Straži!

Ernest Čotar Saksid. Klančič Silvester, Miren. Perat Anton. Livek. Miklavčič Andrej, Kobarid. Legiša Anton, Cerovlje. Cetin Franc, Ilarije. Kogoj Anton, Oknica Miren. Ignac Kralj, Dornberg. Mikulin Vencelj, Kozana. Kojak Anton, Poštal. Šajn Jožef, Juršček. Monec kar Rudolf, Prem. Jerončič Mirko, Ročil. Čegale Jakob, Godovič. Požar Viktor Utovlje. Klančič Franc, Orehovlje. Rosič Franc, Logje Alojzij, Rakušček, Drežnica. Jožef Čotar, Tobor. Bog živi!

Darovi.

Odbor »Mladike« se zahvaljuje g. drju Terčiču za darovanih 25 lir, ki jih je daroval društvu namesto cvetja na grob pok. članici Zalki Medveščekovi.

Popojilnica Biljana - Medana vabi na občni zbor, ki bo 27. junija 1926 ob 5. uri popol.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računa za l. 1925.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

VABILO

k rednemu občnemu zboru Mlekarske zadruga v Št. Vidu pri Vipavi, vpisane zadruga z om. jamstvom, ki se bo vršil 13. junija 1926 ob 1/4. uri popoldne v dvorani mlekarne s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika XV. rednega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Odobritev računskega zaključka za l. 1925.
6. Nadomestna volitev načelstva.
7. Sprememba pravil.
8. Slučajnosti.

Načelstvo.

TROPINOVEC,

pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjčki« v Dornbergu

**KMEČKA POSOJILNICA
v ŠEMPOLAJU**

vabi svoje člane na
redni občni zbor.

ki se bo vršil dne 20. junija 1926. ob 11. uri popoldne

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev rač. zaključka za l. 1925.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Odbor.

**KMEČKA POSOJILNICA
v Kojskem**

ima v nedeljo dne 20. junija 1926 ob 1/4h pop. svoj redni občni zbor

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Revizijsko poročilo.
3. Odobrenje računskega zaključka 1925.
4. Slučajnosti.

Ako ob določ. času ni sklepčen občni zbor — se vrši 1/2 ure pozneje drugi občni zbor ne glede na številno navzočih članov. ODBOR.

Dečka krepkega 14 do 16 letnega poštenih staršev s primerno šolsko izobrazbo, ki ima veselje do trgovine če je več nekoliko italijanskega jezika, sprejme takoj l. Marmolija trgovec v Mirnu.

Na prodaj je hiša z vrtom pravna za obrt. Pojasnila daje Miha Dominova, Sv. Lucija ob Soči, št. 14.

Pozor! Neoženjen mlekar z dovršenim mlekarskim tečajem ter že preizkušen v tej stroki išče službe. Naslov pove uprava lista.

Motorno kolo z »Beivagerlein« 9-11 HP je po jako nizki ceni na prodaj. Kje pove uprava lista.

Radi družinskih razmer je na prodaj v bližini Ajdovščine hiša z gospodarskim poslopjem, vrtom in zemljiščem. Naslov pove uprava »Straže«.

SANTE BUSOLINI

Uprava: Via Caprin 5
Telefon št. 314.

Naznanjam slav., občinstvu, da obnovimo prve dni junija stare in priznane apnenice v Solkanu. Istotam se nahajajo tudi kamnolomi. Jamčimo, da bo apno prvovrstno in boljše od vseh drugih.

Zdravnik za zobe in usta**Dr. LOJZ KRAIGHEN**

sprejema vse dni v tednu
v Gorici, na Travniku št. 20
ob sobotah in nedeljah pa
tudi v Ajdovščini štev. 146
nasproti Ljudskemu vrtu.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE**ROBERT BERKA**

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. ja Pikla. Laboratorij otvoren že leta 1918. — Sprejema do 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. —

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

v GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Potrjim srcem naznanjamo tužno vest, da je naš nad vse preljubljeni brat in rojak

Alojzij Uršič

star 46 let, podlegel nesrečni smrti dne 30. maja.
Pogreb predragega pokojnika se je vršil dne 1. junija ob 6. uri pop.

Lagaro, dne 2. junija 1926.

Žalujoci: Rudolf Uršič, brat - Štefanija, svakinja
in ostali rojaki.

Zahvala.

Podpisani se v svojem in svojcev imenu najsrčnejše zahvaljuje vsem sorodnikom in prijateljem, ki so na toliko načinov izkazali pokojni

Rozalki

svoje sočutje in ljubezen, zlasti v njenih zadnjih trpljenja polnih dneh. Zahvaljuje se vsem, ki so jo spremili na zadnji poti in jej poklonili toliko vencev in cvetja. Posebna zahvala bodi prečastitemu gospodu Davidu Doktoriču za tolažilne obiske v času bolezni ter pevcom in pevkam za ganljivo petje v hiši žalosti in v cerkvi.

Gorica, 2. junija 1926.

Dr. Peter Medvešček.

Zahvala.

Vsem, ki so spremili k zadnjemu počitku nepozabno hčerko

Marico Gaberšček

izrekam tem potom najsrčnejšo zahvalo. Posebno pa se zahvaljujem g. nadzorniku Spazzapanu, dijakom in dijakinjam, č. g. Ferjančiču in spošt. g. učitelju Bogataju, darovalcem vencev in vsem sorodnikom in spremljevalcem.

Kamno, dne 1. junija 1926.

Žalujoca mama Ana.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

POZOR**župni uradi in gg. organisti!**

Pri podpisani tvrdki so razstavljene nove pneumatične orgle z 11 registri in 5 sprožniki, za župno cerkev v Grgarju. Orgle si vsakdo lahko ogleda in poskusi do 15. junija ob vsakem času.

Tvrdka IVAN KACIN, tovarna orgel
GORICA — P. Tomaseo št. 29 (ex Placuta)

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vloženega
denarja nad 200
milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PREŠERNOVA ULICA

Stanje vloženega
denarja nad 300
milijonov kron ..

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanj poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice.